

Dugo godina sam imala želju preći Premužićevu stazu na Velebitu. Strpljivo sam čekala da se zvijezde poklope kako bih mogla uživati par dan u pješačenju po Velebitu. San se napokon ispunio proteklog vikenda. Željela sam je proći u malom društvu. U petak, najranije ujutro u 04:30, sam se našla sa svojom dugogodišnjom priateljicom iz fakultetskih dana, mojom Dijom i zajedno smo krenule na autobus iz Splita prema Senju. Autobus ide magistralom i vozi šest sati do Senja. Vožnju smo koristile da se još malo naspavamo kako bismo bile spremne za Velebit. U Senju smo popile prvu kavu i nakon ugodnog razgovora s konobaricom, koja je u mladosti živjela u Splitu, krenule smo prema stanici s koje se polazi prema Kuterevu, kombijem u 14:15. U kombiju je vladala ugodna atmosfera i domaći su nam davali savjete kako se ponašati u planini. Vozač nas je ostavio u Oltarima, iz kojih vodi planinarska staza prema domu Zavižan. Na domu smo bile točno u 19:00 sati, nakon četiri sata uspona.

Kad smo se smjestile, popričale smo s domarkom, upisale se u Knjigu dojmova i krenule na počinak jer nas je sutra čekao naporan dan. Plan nam je bio da u subotu prijeđemo veći dio Premužićeve staze i da spavamo u skloništu Skorpovac. Iako, nekako sam mislila da bismo mogle taj dan doći i do Ravnog Dabro, Diji to nisam spominjala, ne želeći ugroziti prijateljstvo preambicioznim planom. Domara Milu sam zvala dok sam planirala obilazak Premužićke, međutim bio je prilično skeptičan da ćemo uspjeti doći do Ravnog Dabro i tamo prenoći. Ujutro smo krenule točno u pet sati sa Zavižana i za dva sata smo bile na Rossijevom skloništu.

Nakon marende put nas je vodio po možda najljepšem dijelu staze, i za dva ipo sata smo stigle do planinarske kuće Alan. Ponovno je slijedila marendna pa zatim izvrsna kava koju nam je skuhao domar. Nismo se puno zadržale, samo smo napunile boce vodom i nastavile stazom. Nakon dvadesetak minuta staza prelazi na južnu stranu Velebita.

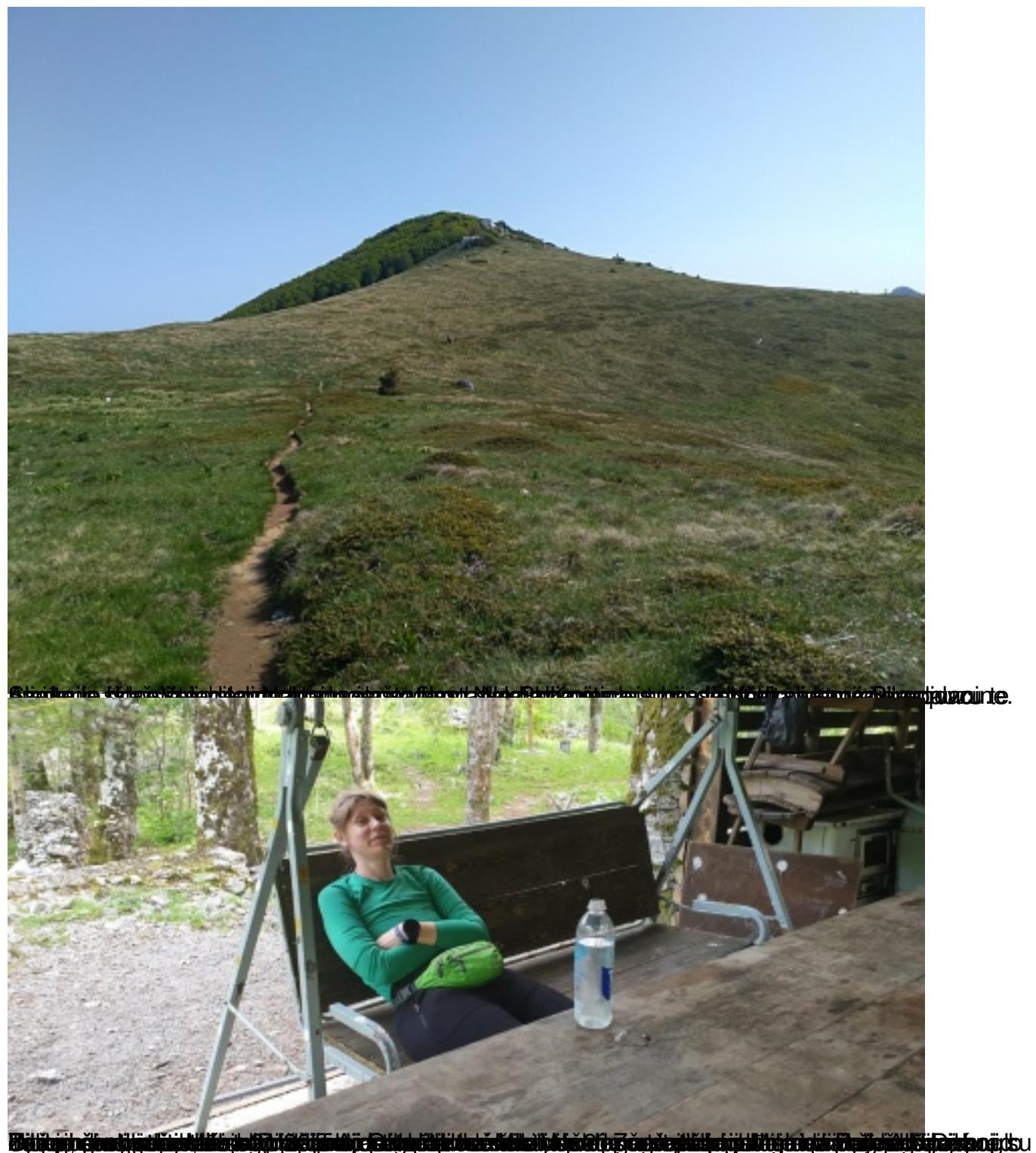
Zaustavile smo se na Buljmi, napravile selfi, divile se prekrasnom pogledu na more i otoke i opet put pod noge.

Premužičeva staza – kako smo uživale na Velebitu

12 Lipanj 2019

Premužičeva staza – kako smo uživale na Velebitu

12 Lipanj 2019

Premašili smo vodotokom Rastček na Pustim krovima k Pustim vratima mlijetkom tehom i ratnikom prema Premužičevu

Nakon snažne sile i vremenske nevolje, došli smo u mirno selo Mincija koj se nedugo

premašili. U selu su nam učinili dobrodošlu, pripremili nam jeftinu večeru, a poslijeravni su nam učinili i voće i voćnjak. Sve je bilo dobro i ugodno. Uz pomoć lokalnih vlasnika, braća Baraćević i Aleksandra Kozina nismo mogli, kolibi, Alanu i